

Dictamen en relació amb la consulta d'un Ajuntament sobre el tractament de dades de persones denunciants d'infraccions de trànsit

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit del delegat de protecció de dades d'un Ajuntament sobre la comunicació de dades de les persones denunciants d'infraccions de trànsit a la persona denunciada, tenint en compte les previsions normatives en matèria de trànsit i la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

Analitzada la petició, que no s'acompanya d'altra documentació, vista la normativa vigent aplicable, i l'informe de l'Assessoria Jurídica es dictamina el següent.

I

(...)

II

La consulta exposa que el Reglament sancionador de trànsit, circulació de vehicles a motor i seguretat viària (aprovat per Reial decret 320/1994), preveu una comunicació de dades de la persona denunciant a la persona denunciada.

Tenint en compte això, la consulta pregunta si la comunicació a la persona denunciada de les dades de la persona denunciant, que es troba prevista específicament en una norma de rang reglamentari (article 7.c) del R. decret 320/1994), és un tractament lícit d'acord amb la normativa de protecció de dades personals (article 6.1 del Reglament General de Protecció de Dades i article 8 de la Llei orgànica 3/2018).

La consulta pregunta si, en cas que la comunicació de dades es consideri lícita, s'hauria de reconèixer el dret d'oposició a la persona denunciant, per tal que les seves dades identificatives no siguin comunicades a la persona denunciada.

Situada la consulta en aquests termes, segons l'article 4.1 del Reglament (UE) 2016/679, del Parlament i del Consell Europeu, de 27 d'abril de 2016, General de Protecció de Dades (RGPD), són dades personals: *“toda información sobre una persona física identificada o identificable («el interesado»); se considerará persona física identificable toda persona cuya identidad pueda determinarse, directa o indirectamente, en particular mediante un identificador, como por ejemplo un nombre, un número de identificación, datos de localización, un identificador en línea o uno o varios elementos propios de la identidad física, fisiológica, genética, psíquica, económica, cultural o social de dicha persona;”* (art. 4.1 RGPD).

Així mateix cal tenir en compte la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), en vigor des del 7 de desembre de 2018.

El tractament de dades personals (art. 4.2 RGPD), en concret, la comunicació de la identitat de la persona que denuncia una infracció de trànsit a la persona denunciada, es troba sotmès als principis i garanties de la normativa de protecció de dades personals (RGPD i LOPDGDD).

El tractament de dades personals ha de donar compliment al principi de licitud (article 6 RGPD), segons el qual:

“1. El tratamiento solo será lícito si se cumple al menos una de las siguientes condiciones:

a) el interesado dio su consentimiento para el tratamiento de sus datos personales para uno o varios fines específicos;

b) el tratamiento es necesario para la ejecución de un contrato en el que el interesado es parte o para la aplicación a petición de este de medidas precontractuales;

c) el tratamiento es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento;

d) el tratamiento es necesario para proteger intereses vitales del interesado o de otra persona física;

e) el tratamiento es necesario para el cumplimiento de una misión realizada en interés público o en el ejercicio de poderes públicos conferidos al responsable del tratamiento;

f) el tratamiento es necesario para la satisfacción de intereses legítimos perseguidos por el responsable del tratamiento o por un tercero, siempre que sobre dichos intereses no prevalezcan los intereses o los derechos y libertades fundamentales del interesado que requieran la protección de datos personales, en particular cuando el interesado sea un niño.

Lo dispuesto en la letra f) del párrafo primero no será de aplicación al tratamiento realizado por las autoridades públicas en el ejercicio de sus funciones.

2. Los Estados miembros podrán mantener o introducir disposiciones más específicas a fin de adaptar la aplicación de las normas del presente Reglamento con respecto al tratamiento en cumplimiento del apartado 1, letras c) y e), fijando de manera más precisa requisitos específicos de tratamiento y otras medidas que garanticen un tratamiento lícito y equitativo, con inclusión de otras situaciones específicas de tratamiento a tenor del capítulo IX.

(...)”

Per tant, a falta de disposar del consentiment de la persona denunciant (art. 6.1.a) RGPD), perquè es comuniquin les seves dades a la persona denunciada per una infracció de la normativa de trànsit, caldrà disposar d'una altra base jurídica habilitadora que permeti considerar lícita la comunicació de les dades objecte de consulta.

Pel que fa a l'exercici de la potestat sancionadora en matèria de trànsit per part de les diferents Administracions públiques amb competència en aquest àmbit (art. 84 Llei de Trànsit, aprovada per Reial decret legislatiu 6/2015, de 30 d'octubre i, pel que fa a Catalunya, art. 164.1.c) EAC), l'article 86 de la Llei de Trànsit disposa el següent:

*“1. El procedimiento sancionador se incoará de oficio por la autoridad competente que tenga noticia de los hechos que puedan constituir infracciones tipificadas en esta ley, por iniciativa propia o mediante **denuncia de los agentes de la autoridad** encargados de la vigilancia del tráfico en el ejercicio de las funciones que tienen encomendadas **o de cualquier persona que tenga conocimiento de los hechos.***

2. No obstante, la denuncia formulada por los agentes de la autoridad encargados de la vigilancia del tráfico en el ejercicio de las funciones que tienen encomendadas, y notificada en el acto al denunciado, constituye el acto de iniciación del procedimiento sancionador, a todos los efectos.”

Ateses les competències de l'Administració pública en matèria de trànsit, inclòs l'exercici de la potestat sancionadora, la base habilitadora per al tractament de les dades personals en el cas que ens ocupa es podria trobar en l'apartat e) de l'article 6.1 de l'RGPD, que habilita el tractament que resulti necessari per al compliment d'una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics per part d'una autoritat pública.

Així, segons l'article 6.3 de l'RGPD:

*“La base del tratamiento indicado en el **apartado 1, letras c) y e)**, deberá ser establecida por:*

a) el Derecho de la Unión, o

b) el Derecho de los Estados miembros que se aplique al responsable del tratamiento.

La finalidad del tratamiento deberá quedar determinada en dicha base jurídica o, en lo relativo al tratamiento a que se refiere el apartado 1, letra e), será necesaria para el cumplimiento de una misión realizada en interés público o en el ejercicio de poderes públicos conferidos al responsable del tratamiento. (...).”

El considerant 41 de l'RGPD disposa que *“cuando el presente Reglamento hace referencia a una base jurídica o a una medida legislativa, esto no exige necesariamente un acto legislativo adoptado por un parlamento”*. El mateix considerant estableix que això és *“sin perjuicio de los requisitos de conformidad con el ordenamiento constitucional del Estado miembro de que se trate”*.

Ateses les diferències entre els diversos sistemes jurídics dels països de la Unió, l'RGPD no estableix quina ha de ser la forma de la norma jurídica que prevegi un tractament determinat, sinó que es remet a les exigències derivades de cada dret constitucional.

En el cas de l'Estat espanyol, pel que fa a la remissió a la base jurídica en relació amb el dret de la Unió o dels Estats membres (art. 6.3 RGPD), la norma de desenvolupament, per tractar-se d'un dret fonamental, haurà de tenir rang de llei, ateses les exigències derivades de l'article 53 CE.

En relació amb el tractament de dades per obligació legal, interès públic o exercici de poders públics (art. 6.1, apartats c) i e) RGPD), l'article 8 de l'LOPDGDD, al que es refereix la consulta, disposa el següent:

“1. El tratamiento de datos personales solo podrá considerarse fundado en el cumplimiento de una obligación legal exigible al responsable, en los términos previstos en el artículo 6.1.c) del Reglamento (UE) 2016/679, cuando así lo prevea una norma de Derecho de la Unión Europea o una norma con rango de ley, que podrá determinar las condiciones generales del tratamiento y los tipos de datos objeto del mismo así como las cesiones que procedan como consecuencia del cumplimiento de la obligación legal. Dicha norma podrá igualmente imponer condiciones especiales al tratamiento, tales como la adopción de medidas

adicionales de seguridad u otras establecidas en el capítulo IV del Reglamento (UE) 2016/679.

*2. El tratamiento de datos personales solo podrá considerarse fundado en el cumplimiento de una misión realizada en interés público o en el ejercicio de poderes públicos conferidos al responsable, en los términos previstos en el artículo 6.1.e) del Reglamento (UE) 2016/679, **cuando derive de una competencia atribuida por una norma con rango de ley.***”

L'article 8.2 de l'LOPDGDD, exigeix que la competència que justifica i legitima el tractament de dades estigui prevista en una norma amb rang de llei. Segons es desprèn d'aquesta previsió, i a diferència del que estableix l'apartat 1, no és necessari que el tractament -en aquest cas, la comunicació de dades de la persona denunciant d'infraccions de trànsit a la persona denunciada-, estigui previst o concretat en una norma amb rang legal.

En el cas que ens ocupa, el tractament de dades objecte de consulta deriva de competències atribuïdes per normes amb rang de llei (Llei de Trànsit) a l'Administració pública, en concret, de les competències en l'exercici de la potestat sancionadora en matèria de trànsit, que exerceixen diferents Administracions públiques.

En el cas que ens ocupa cal tenir en compte que segons el marc normatiu, els Ajuntaments tenen competències en matèria de trànsit.

Segons disposa l'article 25 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de Bases de règim local (LBRL)

“1. El Municipio, para la gestión de sus intereses y en el ámbito de sus competencias, puede promover actividades y prestar los servicios públicos que contribuyan a satisfacer las necesidades y aspiraciones de la comunidad vecinal en los términos previstos en este artículo.

2. El Municipio ejercerá en todo caso como competencias propias, en los términos de la legislación del Estado y de las Comunidades Autónomas, en las siguientes materias:

(...)

g) Tráfico, estacionamiento de vehículos y movilidad. Transporte colectivo urbano.

(...).”

Segons disposa l'article 66 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, en el seu apartat tercer:

“3 El municipi té competències pròpies en les matèries següents:

(...)

b) L'ordenació del trànsit de vehicles i de persones en les vies urbanes.

(...).”

A això cal afegir que la recollida i el tractament de dades de la persona denunciant es troba prevista en normativa amb rang de llei.

Així, l'article 87 de la Llei de Trànsit disposa el següent:

“1. Los agentes de la autoridad encargados de la vigilancia del tráfico en el ejercicio de las funciones que tienen encomendadas deberán denunciar las infracciones que observen cuando ejerzan funciones de esa naturaleza.

2. **En las denuncias por hechos de circulación deberá constar, en todo caso:**

a) La identificación del vehículo con el que se haya cometido la presunta infracción.

b) La identidad del denunciado, si se conoce.

c) Una descripción sucinta del hecho, con expresión del lugar o tramo, fecha y hora.

d) **El nombre, apellidos y domicilio del denunciante** o, si es un agente de la autoridad, su número de identificación profesional.”

L'article 5 del Reial decret 320/1994, disposa que:

“En las denuncias por hechos de circulación **deberá constar:** la identificación del vehículo con el que se hubiese cometido la supuesta infracción, la identidad del denunciado, si fuere conocida, una relación circunstanciada del hecho, con expresión del lugar, fecha y hora y **el nombre, profesión y domicilio del denunciante**. Cuando éste sea un agente de la autoridad podrán sustituirse estos datos por su número de identificación (...).”

En relació amb les denúncies formulades per persones particulars, a les que es refereix la consulta (art. 4.2 R. decret 320/1994), l'article 7 del R. decret 320/1994, disposa que:

“a) La denuncia podrá formularse verbalmente ante los agentes de vigilancia del tráfico más próximos al lugar del hecho, o por escrito dirigido a la Jefatura de Tráfico o a la Alcaldía del lugar de la infracción, según ostente una u otra la competencia para instruir el expediente.

b) **Se harán constar en la denuncia los datos** y circunstancias que se consignan en el artículo 5 del presente Reglamento.

c) Si la denuncia se presentase ante los agentes de vigilancia del tráfico, se formalizará por ellos el reglamentario boletín de denuncia, en el que se hará constar, además de los requisitos consignados en el apartado anterior, si personalmente comprobó o no la infracción denunciada, así como el nombre y domicilio del particular denunciante, remitiendo el boletín a la Jefatura de Tráfico o Alcaldía competente para su tramitación, **sin perjuicio de entregar un duplicado al denunciado si fuere posible.**”

Als efectes del que disposa l'article 8 de l'LOPDGDD, la competència de la que deriva el tractament de dades està prevista en normes amb rang de llei. No només això, sinó que la previsió que en les denúncies relacionades amb el trànsit de vehicles hi han de constar necessàriament (“*en tot cas*”) determinades dades de caràcter personal de la persona denunciant també es troba inclosa en una norma amb rang de llei (art. 87.2.d) Llei de Trànsit).

Per tant, als efectes de l'article 6.1 de l'RGPD i de l'article 8 de l'LOPDGDD, es pot considerar que el tractament de dades personals de la persona denunciant és lícit, i que el dit tractament té suficient base jurídica (art. 6.1.e) RGPD), atès que el tractament en sí està previst en normes amb rang legal.

Això, sens perjudici del necessari compliment de la resta de principis i garanties de la normativa de protecció de dades de caràcter personal (RGPD i LOPDGDD).

III

Com apunta la consulta, la normativa aplicable preveu que es pugui entregar un duplicat de la denúncia que formula un particular a la persona denunciada, en el que hi constaran les dades identificatives del denunciant (art. 7.c) R. decret 320/1994).

Caldria tenir en compte que una de les finalitats que podrien justificar l'accés a la informació de la denúncia per part de la persona denunciada, és que la informació sigui necessària per exercir els seus drets, en concret, el seu dret de defensa.

Des d'aquest punt de vista no hi hauria dubte que, en principi, la persona denunciada en un expedient ha de poder conèixer, llevat que concorri alguna excepció legalment prevista, la identitat de les persones denunciants en un procediment que els afecta. I amb més motiu ha de ser així quan a la vista del procediment que es tramiti arran la denúncia aquesta constitueixi el mitjà de prova en el qual es pretengui fonamentar la imposició de la sanció. Així, conèixer la identitat (nom i cognoms) de la persona denunciant pot ser un element clarament rellevant a l'hora d'exercir el dret de defensa, sotmetre les proves aportades al principi de contradicció i fer-ne una valoració adequada i en el seu cas per poder emprendre les accions escaients davant de denúncies falses.

La Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, disposa que les persones interessades en un procediment administratiu tenen, entre d'altres, el dret: *“A conèixer, en qualsevol moment, l'estat de la tramitació dels procediments en què tinguin la condició d'interessats; el sentit del silenci administratiu que correspongui, en cas que l'Administració no dicti ni notifiqui una resolució expressa dins el termini; l'òrgan competent per a la seva instrucció, si s'escau, i la resolució; i els actes de tràmit dictats. Així mateix, també tenen dret a accedir i a obtenir una còpia dels documents continguts en els procediments esmentats. (...).”* (article 53.1.a) Llei 39/2015).

En la mateixa línia, l'article 26 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, disposa que: *“Els ciutadans que tenen la condició de persones interessades en un procediment administratiu en tramitació tenen dret a accedir a l'expedient i a obtenir una còpia dels documents que en formen part. Si els documents són en format electrònic, els ciutadans tenen dret a obtenir-ne còpies electròniques.”*

Per tant, a més de les previsions de la Llei de Trànsit, cal tenir en compte que segons la normativa legal aplicable (Llei 39/2015 i Llei 26/2010), la persona interessada en un procediment administratiu (en el cas que ens ocupa, la persona denunciada per una infracció de trànsit) ha de poder tenir accés als documents de l'expedient corresponent, als efectes que interessin, tenir accés a còpia de la denúncia corresponent.

Per altra banda, des de la perspectiva de la protecció de dades personals, cal tenir en compte la configuració del dret d'accés a les pròpies dades personals (art. 15 RGPD i art. 13 LOPDGDD). Segons disposa l'article 15 de l'RGPD:

“1. El interesado tendrá derecho a obtener del responsable del tratamiento confirmación de si se están tratando o no datos personales que le conciernen y, en tal caso, derecho de acceso a los datos personales y a la siguiente información:

- a) los fines del tratamiento;*
- b) las categorías de datos personales de que se trate;*
- c) los destinatarios o las categorías de destinatarios a los que se comunicaron o serán comunicados los datos personales, en particular destinatarios en terceros u organizaciones internacionales;*

d) de ser possible, el plazo previsto de conservación de los datos personales o, de no ser posible, los criterios utilizados para determinar este plazo;
e) la existencia del derecho a solicitar del responsable la rectificación o supresión de datos personales o la limitación del tratamiento de datos personales relativos al interesado, o a oponerse a dicho tratamiento;
f) el derecho a presentar una reclamación ante una autoridad de control;
*g) cuando los datos personales no se hayan obtenido del interesado, **cualquier información disponible sobre su origen;***
h) la existencia de decisiones automatizadas, incluida la elaboración de perfiles, a que se refiere el artículo 22, apartados 1 y 4, y, al menos en tales casos, información significativa sobre la lógica aplicada, así como la importancia y las consecuencias previstas de dicho tratamiento para el interesado.”

En el cas que, si escau, la persona denunciada per una infracció de trànsit exerceixi davant l'Administració pública corresponent el seu dret d'accés, caldrà tenir en compte que aquest dret d'accés a les pròpies dades personals inclou també el dret a conèixer l'origen de les dades sotmeses a tractament i, per tant, la identitat de la persona denunciant (art. 15.1.g) RGPD).

Així ho ha posat de manifest aquesta Autoritat, entre d'altres, en els Informes IAI 50/2017 i IAI 54/2018, que es poden consultar al web www.apd.cat.

Des d'aquesta perspectiva, i en línia amb les consideracions anteriors, es pot considerar lícit, als efectes de la normativa de protecció de dades, que la persona denunciada per una infracció de trànsit conegui la identitat (nom i cognoms) de la persona denunciant.

Per tot l'exposat, el marc normatiu aplicable preveu que la identitat (nom i cognoms) de la persona denunciant pugui ser coneguda per la persona denunciada, no només en base a les previsions de la normativa de trànsit (Llei de Trànsit i R. decret 320/1994), i al procediment administratiu (Llei 39/2015 i Llei 26/2010), sinó també per aplicació de les previsions relatives al dret d'accés (art. 15 RGPD), en cas que la persona denunciada exerceixi aquest dret.

IV

Ara bé, dit això, la normativa aplicable preveu que la denúncia ha de contenir la dada del domicili del denunciant (art. 87.2.d) Llei de Trànsit i art. 5 R. decret 320/1994), i fins i tot, com esmenta la denúncia, es preveu que cal signar en la denúncia la dada de professió del denunciant (art. 5 R. decret 320/1994).

Sens perjudici de les consideracions que s'han fet respecte la base jurídica del tractament de dades de la persona denunciant, des de la perspectiva del principi de minimització (art. 5.1.c) RGPD), segons el qual les dades personals han de ser adequades, pertinents i limitades a allò necessari per les finalitats per a les que es tracten, no sembla necessari que la persona denunciada hagi de conèixer les dades de professió i de domicili de la persona denunciant.

Si bé, com ha quedat dit, conèixer la identitat (nom i cognoms) de la persona denunciant pot tenir habilitació i base jurídica suficient en la normativa legal esmentada, el coneixement de la dada del domicili (i, amb més motiu, de la professió) de la persona denunciant, no sembla rellevant per a l'exercici del dret de defensa de l'interessat (la persona denunciada).

Així, llevat que la persona que formula la denúncia sigui un agent de l'autoritat en exercici de les seves funcions (art. 4.a) i 6 del R. decret 320/1994), en cas que la

persona denunciant sigui una persona particular (art. 4.b) i 7 R. decret 320/1994), la dada relativa a la professió no és rellevant.

En aquest sentit, com ha fet avinent aquesta Autoritat en l'Informe IAI 36/2016, relatiu a l'accés a la identitat de l'agent denunciant en un expedient sancionador en matèria de trànsit, si la persona denunciada necessités proposar alguna prova que requereixi dur a terme la citació de la persona denunciant, la citació podria fer-se a través de l'Ajuntament directament proposant-ho com a prova durant la tramitació del procediment sancionador o, si escau, del recurs administratiu, o fins i tot a requeriment de l'òrgan judicial en cas que es proposi com a prova en un eventual recurs contenciós administratiu.

A banda de l'exercici del dret de defensa per part de la persona denunciada, des de la perspectiva de l'exercici del dret d'accés (ex. art. 15 RGPD), tampoc no sembla necessari que, per conèixer l'origen del tractament de les dades en els termes apuntats, la persona denunciada hagi de conèixer altra informació personal, més enllà de la identitat (nom i cognoms) del denunciant, com podrien ser les dades de domicili i de professió.

Per tot l'exposat, des de la perspectiva del principi de minimització, no sembla que amb caràcter general la persona denunciada hagi de tenir coneixement d'altres dades personals de la persona denunciant més enllà de conèixer la identitat (nom i cognoms) d'aquesta, en concret, no sembla proporcionat que hagi de conèixer necessàriament la dada del domicili i la professió de la persona denunciant.

V

La consulta pregunta si s'ha de reconèixer el dret d'oposició a la persona denunciant, atorgant-li la possibilitat de determinar que les seves dades identificatives no siguin comunicades a la persona denunciada.

Segons disposa l'article 21 de l'RGPD:

“1. El interesado tendrá derecho a oponerse en cualquier momento, por motivos relacionados con su situación particular, a que datos personales que le conciernan sean objeto de un tratamiento basado en lo dispuesto en el artículo 6, apartado 1, letras e) o f), incluida la elaboración de perfiles sobre la base de dichas disposiciones. El responsable del tratamiento dejará de tratar los datos personales, salvo que acredite motivos legítimos imperiosos para el tratamiento que prevalezcan sobre los intereses, los derechos y las libertades del interesado, o para la formulación, el ejercicio o la defensa de reclamaciones.

(...).”

Segons l'article 18 de l'LOPDGDD: *“El derecho de oposición, así como los derechos relacionados con las decisiones individuales automatizadas, incluida la realización de perfiles, se ejercerán de acuerdo con lo establecido, respectivamente, en los artículos 21 y 22 del Reglamento (UE) 2016/679.”*

Com ha quedat dit, el tractament de dades de persones denunciants d'infraccions de trànsit seria necessari per a l'exercici de poders públics, en concret, de la competència de l'Administració pública en matèria de gestió del trànsit i de procediment sancionador en matèria de trànsit (art. 6.1.e) RGPD).

Per tant, atès que en relació amb el tractament de dades objecte de consulta, la base jurídica habilitadora del tractament seria la prevista a l'article 6.1.e) RGPD, en el cas que ens ocupa caldria admetre l'exercici del dret d'oposició, en relació amb el tractament de dades objecte de consulta, atès el que disposa l'article 21 de l'RGPD.

En concret, l'exercici del dret d'oposició podria consistir, si escau, en la sol·licitud que determinades dades personals de la persona denunciant que consten en la denúncia, no siguin comunicades a la persona denunciada.

Dit això, cal tenir en compte que conèixer la identitat de la persona denunciant pot ser un element rellevant per a l'exercici del dret de defensa de la persona denunciada o, si escau, perquè aquesta pugui emprendre determinades accions legals.

En cas que, arran de l'exercici del dret d'oposició per part de la persona denunciant, la persona denunciada no pugui conèixer la identitat d'aquella, això podria condicionar el valor probatori de la denúncia interposada en relació amb la infracció de trànsit, o afectar el dret de defensa o altres drets i interessos de la persona denunciada.

Per tot això, si bé en el cas que ens ocupa les persones físiques que denuncien infraccions de trànsit han de poder exercir el seu dret d'oposició, l'Ajuntament, com a responsable del tractament de dades (art. 4.7 RGPD), haurà de tenir en compte les circumstàncies de cada cas per tal de determinar si ha de prevaldre la sol·licitud de la persona denunciant, o bé si, atenent als drets i interessos de la persona denunciada, pertoca denegar la sol·licitud i comunicar igualment la identitat de la persona denunciant a la persona denunciada.

D'acord amb les consideracions fetes en aquest dictamen es fan les següents,

Conclusions

La normativa aplicable permet comunicar la identitat (nom i cognoms) de la persona denunciant d'infraccions de trànsit a la persona denunciada, sens perjudici de la possibilitat que la persona denunciant exerceixi el dret d'oposició.

Des de la perspectiva del principi de minimització, no sembla que amb caràcter general la persona denunciada hagi de tenir coneixement d'altres dades personals de la persona denunciant més enllà de conèixer la identitat (nom i cognoms), en concret, el domicili i la professió de la persona denunciant.

Barcelona, 13 de febrer de 2019